

§ 119 c. Ved bedømmelsen af en beforders ansvar skal handlinger og undladelser af den anden befordrer, den anden beforders ansatte eller nogen, som har handlet på den anden beforders vegne, under udførelsen af deres tjeneste eller hverv anses at have samme virkning som førstnævnte beforders egne handlinger og undladelser. Den, der udfører befordringen, kan dog ikke herved pådrages ansvar ud over de i § 111 fastsatte grænser.

Stk. 2. Har den befordrer, der har indgået befordringsaftalen, påtaget sig forpligtelser, som går videre end denne beforders forpligtelser efter dette kapitel, eller har afsendere efter § 111, stk. 4, 2. pkt., særligt angivet interessen i godsets udlevering, er dette uden virkning i forhold til den, der udfører befordringen, medmindre denne har givet sin godkendelse.

§ 119 d. Meddelelser, som efter bestemmelserne i dette kapitel gives til den ene befordrer, har virkning også i forhold til den anden befordrer. Ordre fra afsenderen efter § 101 har dog kun virkning, hvis de gives til den befordrer, der har indgået befordringsaftalen.

§ 119 e. Summen af de erstatningsbeløb, som pålægges to eller flere befordrere, deres ansatte eller nogen, som har handlet på befordrernes vegne, må ikke overstige det højeste erstatningsbeløb, der kan pålægges en af befordrerne. Hver enkelt er kun ansvarlig indtil den ansvarsgrænse, der gælder for denne befordrer.

§ 119 f. Erstatningssøgsmål kan, uanset om de rettes mod en eller flere befordrere, anlægges enten ved en ret, som efter § 117 er kompetent med hensyn til søgsmål mod den, der har indgået befordringsaftalen, eller ved retten på det sted, hvor den, der udfører befordringen, bor eller har sit hovedkontor.

Stk. 2. Sagsøges en af befordrerne, og vil denne befordrer, hvis denne taber sagen, rejse krav mod den anden befordrer, kan førstnævnte befordrer tilstævne sidstnævnte befordrer uden hensyn til de almindelige regler om værneting for at gøre kravet gældende over for denne under sagen. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 23 finder tilsvarende anvendelse.

Sammensat befordring

§ 120. Udføres befordringen delvis med luftfartøj og delvis med andet befordringsmiddel,

gælder bestemmelserne i dette kapitel kun befordringen med luftfartøj, jf. dog § 108, stk. 4.

Stk. 2. Vilkårene for de andre befordringsmåder kan optages i dokumentet vedrørende befordringen med luftfartøj, såfremt bestemmelserne i dette kapitel gælder for den del af befordringen, der udføres med luftfartøj.

Andre bestemmelser

§ 121. Bestemmelser i befordringsaftalen og særaftaler, som er indgået, før skaden opstod, med det formål at bryde reglerne i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring enten ved at fastsætte, hvilken lov der skal være gældende, eller ved at ændre bestemmelserne om værneting, er ugyldige.

Stk. 2. Hvis befordringen er omfattet af dette kapitel, kan erstatningssag kun anlægges ved dansk domstol eller en domstol i en stat, som har tiltrådt Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring.

Stk. 3. Intet i dette kapitel er til hinder for, at den, der er ansvarlig for skade efter bestemmelserne heri, kan fremsætte regreskrav mod nogen anden.

Stk. 4. Voldgiftsaftaler forud for skadens indtræden er kun gyldige med hensyn til befordring af gods, hvis voldgiftsaftalen er skriftlig, og hvis voldgiften efter den erstatningskrævendes valg foretages på et af de steder, som er lovligt værneting efter dette kapitel, og kun hvis voldgiftsretten skal følge bestemmelserne i dette kapitel.

§ 122. Befordrerens skal kunne dokumentere at være forsikret for et beløb, som er tilstrækkeligt til at dække befordrerens erstatningsansvar i henhold til dette kapitel.

§ 123. Intet i dette kapitel forhindrer befordrerens i at nægte at indgå en befordringsaftale, i at give afkald på rettigheder fastlagt i dette kapitel eller i at fastsætte sådanne betingelser, som ikke strider mod bestemmelserne i dette kapitel.«

4. § 148 affattes således:

»**§ 148.** Trafikministeren kan fastsætte regler om betaling for offentlige forretninger, der foretages i henhold til denne lov eller fællesskabsretlige regler på luftfartsområdet.

Stk. 2. Hvis den i stk. 1 nævnte betaling ikke erlægges rettidigt, tillægges renter i overens-